

פרק ג

וּתְאֹמַר לֵה נְעַמִי חֲמוּתָהּ

בְּתִי הֲלֹא אֲבִקְשׁ-לָךְ מִנּוּחַ אֲשֶׁר יִיטֵב-לָךְ:

וְעַתָּה הֲלֹא בָעַז מִדַּעַתְנוּ אֲשֶׁר הֵיית אֶת-נַעֲרוֹתַי

הַנְּהִי-הוּא זָרָה אֶת-גֶּרְן הַשְּׁעָרִים הַלַּיְלָה:

וּרְחַצְתִּי |

וְסָכַתְּ

וְשָׁמַתְּ שְׂמֹלְתִיךְ עָלַיךְ

וּיְרַדְתְּ הַגֶּרְן

אֶל-תּוֹדְעֵי לְאִישׁ עַד כִּלְתּוֹ לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת:

וַיְהִי בְשֹׁכְבוֹ
וַיְדַעַתְּ אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב־שָׁם
וּבָאת
וַגְּלִית מִרְגְּלֹתַי
וּשְׁכַבְתִּי
וְהוּא יִגִּיד לְךָ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין:

וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ
כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרֵי אֵלַי אֶעֱשֶׂה:

וַתִּרְדּ הַגֶּרֶן
וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְּתָהּ חֲמוּתָהּ:

וַיֵּאכַל בָּעֵז וַיִּישָׁת׃

וַיֵּיטֵב לָבֹז׃

וַיָּבֵא לְשֹׁכֵב בְּקֶצֶה הָעֲרֻמָּה׃

וַתָּבֵא בַלֵּט׃

וַתִּגְלֵ מִרְגְּלֹתָיו׃

וַתִּשְׁכַּב׃

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה׃

וַיִּיחַרד הָאִישׁ׃

וַיִּלְפַּת׃

וַהֲנִיחָהּ אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מִרְגְּלֹתָיו׃

וַיֹּאמֶר

מִי־אַתָּה

וַתֹּאמֶר

אֲנֹכִי רוּת אֲמֹתָךְ

וּפְרַשְׁתָּ כְנָפֶיךָ עַל־אֲמֹתָיְךָ

כִּי גֵאלְךָ אֲתָה:

וַיֹּאמֶר

בְּרוּכָה אַתָּה לַיהוָה בְּתִי

הֵיטֵבְתָּ חֲסִידֶיךָ הָאֲחֵרוֹן מִז־הָרִאשׁוֹן

לְבַלְתִּי־לָכֶת אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים

אֲסִדֵּל וְאֲסַעֲשִׂיר:

וְעַתָּה בְּתִי אֶל־תִּירְאִי
 כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֲעֹשֶׂה־לָּךְ
 כִּי יוֹדַעַ כָּל־שַׁעַר עַמִּי
 כִּי אֲשַׁת חֵיל אַתָּה:

וְעַתָּה כִּי אֲמַנָּם כִּי גֹאֵל אָנֹכִי
 וְגַם יֵשׁ גֹּאֵל קָרוֹב מִמֶּנִּי:

לִינִי | הַלְלִיָּהּ

וְהִיָּה בַבֶּקֶר

אֶם־יִגְאָלְךָ

טוֹב יִגְאָל

וְאֶם־לֹא יַחַפֵּץ לִגְאָלְךָ

וְגֹאֲלִתִּיךְ אָנֹכִי חַי־יְהוָה

שְׂכָבִי עַד־הַבֶּקֶר:

וּתְשַׁכַּב מִרְגְּלוֹתָיו עַד־הַבֶּקֶר
 וּתָקֵם בְּטָרִם יָכִיר אִישׁ אֶת־רַעְהוּ
 וַיֹּאמֶר

אֶל־יְוָדָע כִּי־בָאָה הָאִשָּׁה הַגֵּרָוּ:

וַיֹּאמֶר

הֲבִי הַמֶּטְפַחַת אֲשֶׁר־עָלֶיךָ וְאַחֲזִיבֶהָ
 וּתְאָחֲזוּ בָּהּ
 וַיִּמַּד שֵׁשׁ־שְׁעָרִים
 וַיֵּשֶׁת עָלֶיהָ
 וַיָּבֵא הָעִיר:

וּתְבוֹא אֶל־חַמּוֹתָהּ

וַתֹּאמֶר

מִי־אַתָּה בְּתִי

וּתְגַדְלֶהָ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָּהּ הָאִישׁ:

וַתֹּאמֶר

שֵׁשׁ־הַשָּׁעֵרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי

כִּי אָמַר אֵלַי

אֶל־תְּבוֹאֵי רִיקִם אֶל־חֲמוֹתַי:

וַתֹּאמֶר

שְׁבִי בְתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְעִין אֵיךְ יִפְּלֵ דְבַר

כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ

כִּי־אִם־כָּלָה הַדָּבָר הַיּוֹם: